

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 64/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 99/03 v spojení s postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 237/04, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 106/06 a uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 310/06-13 z 20. septembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 3. apríla 2007, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa

čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 99/03 v spojení s postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 237/04, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 106/06 a uznesením ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 310/06-13 z 20. septembra 2006.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa okrem iného vyplýva, že „... uplatňuje námietku zaujatosti proti sudcom Ústavného súdu JUDr. M. a JUDr. E., ktorí sa v minulosti nedávnej spreneverili proti spravodlivosti až na trestno-právnej úrovni u JUDr. E., ktorý vydal krivé-nepravdivé vyjadrenie, ktorým ochránil trestnú činnosť exekútora JUDr. J. J.

Sťažovateľ žiada Ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným súdom z dôvodov: - bude jasne úspešný, - je plne invalidný bez možnosti zárobku; - má majetok, ktorý je na príťaž; porušovanie práv súdmi bude jasne preukázané.

Sťažovateľ žiada Ústavný súd, aby si k tejto sťažnosti pripojil už z minulosti podanú sťažnosť pod sp. zn.: II. ÚS 310/06-13 s 37 dôkazmi, keď túto sťažnosť JUDr. B. v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodného dohovoru odbil!!!!“

Sťažovateľ ďalej uvádza: „Sťažovateľ bol protizákonným spôsobom dňa 07. 08. 2002 zatknutý, keď vyvolávateľ zatknutia por. Selický z OO PZ Trnava si takto iba požartoval na adresu sťažovateľa. Pritom por. S. nepredvolával sťažovateľa na výsluch, ale vzhľadom na to, že sa sťažovateľ nedostavoval, dal si ho zatknúť a vyhlásiť celoštátne pátranie. ABSURDITA!

Namiesto potrestania por. Selického za jeho svojvoľné vyčíňanie a protizákonné konanie, tohto por. S. chráni celá plejáda štáto-mafiánov pred potrestaním (pplk. J. - riaditeľ Úradu kontroly MV SR, pplk. D. riaditeľ KR PZ Trnava, prokurátori Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava - P., K., Z. - všetci vymenovaní štáto-mafiáni sa navzájom kryjú a bránia spravodlivému súdnemu konaniu s možnosťou dokazovať.

K štáto-mafiánskym praktikám sa pripojili aj súdy na všetkých úrovniach a svojou tvrdohlavosťou sa snažia unaviť sťažovateľa MUDr. D. B., ktorý celú vec postúpil na Európsky súd pre ľudské práva, kde bola prijatá pod č. 31641/06 súdy, 41234/05 polícia, prokur.“

Ďalší priebeh konania opisuje sťažovateľ takto: „O to zarážajúcejšie je, že keď sa sťažovateľ dovoľával súdnej ochrane na Okresnom súde Bratislava II, toto bolo ukončené na prvom pojednávaní a zároveň poslednom a to spôsobom brutálnym - tupým z pozície nadriadenej osoby sudkyne - bohyne konaním nadčloveka proti plebejcovi bez práv. Rovnako prebehlo konanie na odvolacom súde. Námietky voči konaniam oboch súdov sú v predchádzajúcom podaní podrobne rozobraté a sú relevantné. Sudkyne D. a P. predviedli výkon skriminalizovaného súdnictva, zamietli machinácie so súdnym spisom, odstránenie pilotného dôkazu a následne jeho záhadné objavenie v spise; znemožnenie opravy odporcu okamžitým rozhodnutím na prvom pojednávaní a zabránenie dokazovania a vôbec vyhnutie súdov spoznať skutkový stav oči kole!!!! SABOTÁŽ!

...

Sťažovateľ sa však naďalej domáha prešetrenia machinácií so súdnym spisom 15C/99/2003 sudkyňou D. a P. Štátne orgány však sú tvrdohlavé a Úrad boja proti korupcii MV SR a pplk. Z. ako vyšetrovateľ - nekonajú a dokonca vyšetrovací spis ukrývajú pred poškodeným, ktorým sťažovateľ jasne je.“

V nadväznosti na to sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom rozhodne nasledovne:

„II. A. Okresný súd Bratislava II, Krajský súd Bratislava, Najvyšší súd Slovenskej republiky a Ústavný súd Slovenskej republiky porušili základné práva MUDr. D. B. podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 - právo na spravodlivé súdne konanie bez prieťahov, podľa čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok, čl. 14 - zákaz diskriminácie a čl. 17 - zákaz marenia práv štátom, medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11, ktorým je Slovenská republika viazaná.

II. B. Každý porušovateľ práv je povinný zaplatiť MUDr. D. B. satisfakciu vo výške 1,000.000.-Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania má

MUDr. D. B. právo na vymáhanie úrokov z omeškania vo výške 17.6 % z dlžnej sumy odo dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II. C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie OS Bratislava II 15C/99/2005-124 zo dňa 30. 04. 2004, uznesenie KS Bratislava 2Co/237/2004-208 zo dňa 04. 05. 2005, uznesenie NS SR 1 Cdo/106/2006 a napokon aj uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 310/06-13 zo dňa 20. 09. 2006. Ústavný súd bude vo veci konať a rozhodne.

II. D. Ústavný súd Slovenskej republiky vystríha Okresný súd Bratislava II do budúca, aby sa vyvaroval protizákonnosti a porušovaniu základných práv voči osobe MUDr. D. B., pretože dáva právo MUDr. D. B. v prípade ďalšej a ďalšej príčiny na podanie ústavnej sťažnosti a táto bude uznaná Ústavným súdom ako dôvodná, dáva právo na požadovanie desaťnásobku pôvodnej - spôsobenej škody súdom Bratislava II.

II. E. Trovy konania pre advokáta, Ústavný súd a sťažovateľa zaplatí Okresný súd Bratislava II ako pôvodca sťažnosti.“

V podaní doručenom ústavnému súdu 3. apríla 2007 sťažovateľ predložil ďalšie fotokópie písomností, ktoré majú podľa jeho názoru preukázať aj porušenie čl. 13 dohovoru (právo na účinný opravný prostriedok) postupom okresného súdu a krajského súdu v namietaných konaniach.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 310/06 a zistil, že predmetom konania o sťažnosti sťažovateľa vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo namietanie porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 99/03 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 237/04 a postupom najvyššieho súdu v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cdo 106/06.

V konaní sp. zn. II. ÚS 310/06 ústavný súd uznesením z 20. septembra 2006 sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv postupom okresného súdu a krajského súdu odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že v sťažnosti namietané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 15 C 99/03 v spojení s konaním krajského súdu vedeného pod sp. zn. 2 Co 237/04 bolo právoplatne skončené 20. júla 2005. Vzhľadom na dátum právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (20. júl 2005) a dátum doručenia sťažnosti (31. júl 2006) ústavný súd v uvedenom uznesení konštatoval, že sťažnosť bola podaná po uplynutí dvojmesačnej

lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv postupom najvyššieho súdu v dovolacom konaní sp. zn. 1 Cdo 106/06 ústavný súd v uvedenom uznesení odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na to, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho oneskorené podanie (m. m. zjavnú neopodstatnenosť) je rozhodnutím „o podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté právoplatne skončené konanie, ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako oneskorene podaný (IV. ÚS 36/03).

Sťažovateľ však oproti konaniu vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 310/06 v ďalšom podaní (doručenom ústavnému súdu 15. marca 2007 a 1. apríla 2007, ktoré je predmetom posúdenia a rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní) rozšíril okruh svojich základných práv, ktoré boli postupom súdov podľa jeho názoru porušené, o čl. 47 ods. 2 ústavy, ako aj o čl. 14 a čl. 17 dohovoru. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 15 C 99/03 a v spojení s konaním krajského súdu vedeného pod sp. zn. 2 Co 237/04 bolo právoplatne skončené 20. júla 2005 (pričom sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 13. marca 2007 - zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ústavný súd jeho sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú. Z rovnakého dôvodu bola odmietnutá aj sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie práv postupom najvyššieho súdu v dovolacom konaní sp. zn. 1 Cdo 106/06, pretože dovolacie konanie bolo uznesením najvyššieho súdu zastavené 6. júna 2006 (s. 8 uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 310/06-13 z 20. septembra 2006).

Sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namieta porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru postupom ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 310/06 ústavný súd odmietol v prvom rade ako neprípustnú, keďže podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu. Navyše priamo z ústavy (čl. 133) vyplýva, že proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok. Zároveň ústavný súd skonštatoval, že v tejto časti by bolo možné odmietnuť sťažnosť sťažovateľa aj z dôvodu, že bola podaná oneskorene, keďže uznesenie č. k. II. ÚS 310/06-13 z 20. septembra 2006 mu bolo doručené 18. októbra 2006, pričom jeho sťažnosť bola daná na poštovú prepravu 13. marca 2007, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2007